

Vadász János

Portré és üzenet

születésnap akrosztichon

messzire mélybe magasba tekint
íjai moccsatlan kék opálok
ragyognak de ismerik már a kint
is – a tudást torz agóniánk okáról –
a világ ellobban így

magányos kicsi sárgabarackfa te
urald rejtekező élíziumi mezőnk
ne nőjön be a fejed lágya sose
odázd a rideg csontosodást – erőnk
karodban lelked ép – ne

állhasson utadba jégrianás bomlás
melege lehess bukott angyalaidnak
napnyugta kárminos újraszületés
adományjövő és új *dalainknak*
kapu – örök menedék

Hazavers

vas megye őrség szalafő pityerszer
a kástu mellett piros almafa
mögötte az ország

kék horizonton lágy összefonódó
lánytest-vonalú dombok mély erdők
meddig a szem ellát

a ház ú-alakú borona porta
fénytelen szoba barna sarokpad
asztal szalmavirág

Hétkönapok fárosza

Szabó Imre

homlokba hulló bongyor fürtök
pirosuló pufók angyalarc
bölcs szavak és laza fröccsök
izzó tekintet száz kudarc

szonettek rondók ős-remények
szeresd – hangtalan esdekel
harsonái hűs nyomdagépek
gáncsvető tudd: nem esik el

alázza bár nyomorral szennyel
balsors – zeng szárnyas éneke
mindönként híven rendületlen

hétkönapok fárosza: éke
korodnak – démonok ellen
óvjon szivárvány azúr ege!

őre öreglegény magtalan kemény
ötemberes pálinkát koccint rád
köszönt istent hazát

vagyok szikkadó kenyér békeidő
konok méltóság jó földbe vetett
hit hűség tehozzád

Bobory Zoltán

Kenyér és fegyver

Hányszor, de hányszor hivatkoztak, hivatkoznak, hivatkozunk az emberiség és az emberiség elleni bűntettekre.

Aki tisztában van a fogalmakkal, s aki nem, mindkét eset hallatán, olvasásakor „megnyomja a gombot”: Egyetérték. Aki vét, bünt követ el az Ember ellen, ellenünk, saját maga ellen, elítélni, büntetni, szankcionálni, megsemmisíteni kell - persze nem fizikai értelemben. Mert az emberiség, emberiség elleni bűntett, éppen úgy. Bonyolult ügy.

Először is, mi a különbség a két fogalom és gyakorlat között. Az emberiség ellen elkövetett bűncselekmények büntetése viszonylag új keletű szabályozás. 1945-ben a győztes hatalmaknak nem volt jogi alapja a béke elleni és háborús bűncselekmények büntetésére, ha egy állam nem ellenséges polgárok ellen, hanem saját állampolgáraival szemben követte el. 1968-ban a New York-i konvención fogalmazódott meg, hogy az emberiség elleni bűntett soha nem évül el, háborús rémtetthez hasonlóan.

Harmincegy évvel később, 1998-ban, 120 állam részvételével rendezett konferencián elfogadták az ún. római statútumot, ami a népirtás, a háborús bűntettek mellett, nemzetközi szinten szabályozta az emberiség elleni bűntettet is. Három bíróság alapokmánya szerint az emberiség elleni bűntettet nem csak a háború idején, hanem békeidőben is elkövetik.

Manapság nincs nap, nincs híradás, ami ne számolna be az újkori világfelfordulásról, a migrációról, nevezük menekülésnek, újkori népvándorlásnak, tömeges otthon -, hazaterem-tésnek, szociális segítségnyújtásnak, humánus kötelességnek, bárminek. Aki tisztában van az okokkal, a sötét háttérerők tevékenységével, érdekekkel, a sátáni és Mammon-i indítékokkal, s aki egyáltalán nincs, az is láthatja naponta, a nap minden másra hivatott pillanatában a ten-geren életveszélyben hánykolódó lélekvesztők „utasainak” kétségbeesett tekintetét, a halál közelségében vívódó, reményvesztett emberek arcát. A segítségért könyörgő szemüket... A döbbenetes kérdés bennük: Mi lesz velünk? Mi vár ránk? Az, ami miatt otthagytuk otthonainkat, szülőházánkat, szeretteinket, szüleinket? Akár gyerekeinket? Uram...

Minek reményében tették ezt, s keltek erre az útra, ami - egyszer csak megvilágosodik -, nem is az új, boldogabb Életet jelenti számukra, hanem...? A jobb esetben menekülttábor, magáztatásokat, cipőpucolást, liftezést, konyhai munkát, utcaseprést. Vagy a bűnözést, a visszatoloncolás semmihez sem hasonlítható, halálig tartó fájaldalmát. Mindezt a humánus, a szolidaritás szivárványfényében. Szenvedsz te is!